

*

Σιγή
Ἡ Κασσάνδρα προφητεύει
Δὲν φταῖς ἐσὺ

*

Ἀργοναῦτες
ντύουν τὸν ὕπνο σου
μὲ ἱστορημένο μετὰξι

Γ

Τὸ φεγγάρι
ζει ἀκόμῃ
στὶς ξννοίες τῶν ποιητῶν

*

Φωνές
Παρθένων τῆς Ἰωνίας
χαράζουν τοὺς μελανόμορφους ρυθμοὺς

*

Ἡ ἀγωνία
γύμνια αἰσθησιακῇ
στά μάτια τῆς δδύνης

*

Σκιές
ἀπὸ ψευδομάρτυρες καθρέφτες
χαρεύουν στὰ ποτάμια

Δ

Στὸ σκοτάδι
μᾶς κυνήγησαν
στὸ φῶς μᾶς καταδίκασαν

*

Ἐνας μῦθος
στέκει ἡ ζωὴ
σὲ κλεισμένα χέρια

*

Ἡ ὑποταγὴ
μόνο ἔμεινε
φύλακας γιὰ μουσεῖα

*

Ὁ φόβος εἶναι
ποὺ φεύγει
ξεγελώντας τὸν θάνατο

Νίκος Ζοῦμπρος

ΑΝ ΠΑΛΙ

Κι ἂν πάλι αὔριο
δὲν ἔρθει ὁ ταχυδρόμος
ξανά τῇ γῇ κάτω
ἀπ' τὰ πόδια μου θὰ χάσω,
μηχανικά, ἀνέλπιδα
θὰ γείρω τὸ κεφάλι
καί τὴν ἀπόσταση
ποὺ χάσκει ἀνάμεσά μας
θὰ ἰκετέψω.

ΟΙ ΠΟΝΗΡΟΙ

Οἱ κανόνες τῆς ἀνθρώπινης παρέας
εἶναι
μιὰ συμφωνημένη πλεκτάνη.
Ξέρουν ποὺ χάνω
καί εἶτε ἀπὸ σκοπιμότητα
εἶτε ἀπὸ συμπάθεια
δὲ μὲ καταδίδουν. . .

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ

Θέλω νὰ φτιάξω ἕνα ποίημα
νὰ ᾽ναι ἕνα ποίημα δικό μου.
Νὰ μοῦ θυμίζει
στὶς στιγμὲς ποὺ χιτίζοταν
τί ροῦχα φοροῦσα
ποὺ καθόμουν καὶ σκάλιζα
τὶ μέρα ἦταν τὶ χρόνος.

Θέλω νὰ φτιάξω ἕνα ποίημα
νὰ ᾽ναι ἕνα ποίημα ὁλονῶν
νὰ βλέπουμε ὅλοι
πῶς εἴμαστε πρὶν γράψουμε ἕνα ποίημα.

Διονύσης Καρατζᾶς

ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Στρώσε τὸ τραπέζι μάνα
φέρε καὶ τὰ πιλάφια σου τὰ τσαχτινά-
τα σου
τ' ἀγκάθια σου
νὰ φᾶμε.
Κι ὕστερα
βγάλε τὸ ποντίκι ἀπὸ τὸ σπῆτι μάνα
ἤσυχαι νὰ χορέψουμε
γιὰ τ' ἀμπέλι μας ποὺ πρέπει νὰ καρ-
πίσει.